

Manifestació contra la reforma laboral en 50 ciutats i brutalitat policial amb els estudiants a València. Dues imatges del malestar i la duresa dels temps que ens han tocat viure. El Partit Popular especula amb un fracàs de vaga general en cas que els sindicats se sentissin forts per convocar-la. Hi ha por, i ja se sap que la por és capaç de paralytzar qualsevol. **Mariano Rajoy** i la patronal prefereixen veure confiança allà on altres detecten por i resignació. Els governs conservadors de Madrid i Barcelona es veuen legitimats per usar les mateixes estisores de les retallades per reduir drets i prestacions. Uns amb més complexos i altres a la brava, però les estisores no paren.

Torna el carrer en blanc i negre de

Mirador

SAÛL
Gordillo

La centralitat del cabreig social

la pancarta i els cops de porra mentre a Sevilla el Partit Popular reemplà el PSOE amb un congrés molt diferent del de la pugna entre **Rubalcaba** i **Chacón**. Per al PP, la capital de Bulgària és Sevilla, que té un color i un significat encara més especial en cas que hi hagi un tomb històric en les eleccions andaluses. Quan a la dreta les coses li van bé, els congressos són votacions búlgares i metafòriques passejades militars, com les que recordava **Arias Cañete**, el mateix ministre que fa reviure la inquietud del Govern per substituir el transvasament de l'Ebre pel del Roine, una obsessió molt de Convergència i Unió. Tot torna.

Els socialistes catalans acaben de suspendre relacions amb el Govern que encapçala **Artur Mas**, després d'esfollar la margarida del pacte si-

L'esquema partidista no segueix les coordenades que regeixen la mala llet del carrer

pacte no. Guanya la tesi de trencar temporalment, tot al contrari del que havia defensat fins ara **Antonio Balmón**. La centralitat és monopoli de CiU i el PP, però existeix una altra centralitat quan s'està a l'oposició, i aquesta consisteix a canalitzar políticament el cabreig social. Deien diumenge que les coses han canviat tant que fins i tot els dirigents socialistes participen en les marxades.

El PSC ha quedat fora de joc al Parlament. Tant que podria quedar-se sense cadira al nou òrgan polític

dels mitjans de comunicació de la Generalitat. Opta per marcar distàncies, esborrar la foto del començament de la legislatura de **Joaquim Nadal** amb **Mas** i llançar-se al carrer a recuperar nervi. Les americanes de pana també tornen, a falta de cotxe oficial. L'únic que no hi ha manera de superar és l'incòmode discurs maragallista. Ahir, **Ernest Maragall** va posar novament el dit a la llaga. Hi ha molta gent que no se sent representada pel nou PSC, de la mateixa manera que n'hi ha que no sintonitzen amb la nova ERC o amb la ICV de sempre. L'esquema partidista no funciona en les coordenades que regeixen la mala llet del carrer. Partits d'esquerra i sindicats no se salven de la crema.

@saulgordillo

EL FINAL D'UN ESPOLI

Els papers són a casa

La Generalitat comença a tornar els documents privats que estaven a l'arxiu de Salamanca ≡ **La filla de Rovira i Virgili recupera la primera novel·la que va llegir amb 12 anys**

ALBERT SEGURA
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Els documents privats que van ser espoliats pel franquisme i que durant dècades han format part dels anomenats *papers de Salamanca* comencen per fi a ser restituïts als seus legítims propietaris. La Generalitat va fer ahir entrega a algunes desenes de persones i entitats de part dels documents que els van ser arrabassats durant la guerra civil i la dictadura i que des d'aleshores havien estat guardats a l'Arxiu Històric Nacional de Salamanca. Es tracta, per exemple, de cartes, llibres i quaderns que les tropes franquistes van considerar que podien suposar una agressió a la unitat de l'Estat o que podien ser un instrument de promoció de la cultura catalana.

Han hagut de passar més de set dècades perquè aquests llibres firmats i dedicats pels seus autors, cartes manuscrites i actes d'associacions poguessin tornar als seus llocs de procedència, convertits pel pas del temps en autèntics tresors. Els anys transcorreguts han fet impossible que la majoria dels propietaris originals poguessin recuperar personalment els documents; dels destinataris dels papers tornats ahir, únicament Josep Pàmies, germà de l'escriptora Teresa Pàmies i establert a França des de la guerra civil, ha viscut per recuperar els seus documents personals (unes cartes).

En l'acte d'entrega celebrat a l'Arxiu Nacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès, i presidit pel conseller de Cultura, Ferran Mascarell, van ser nombrosos els fills i néts que, emocionats, van recuperar les pertinències dels seus proge-

►► **Legítimes propietàries** ► Mercè Romeva, Teresa Rovira i Helena Cambó, amb part dels documents.

L'AL·LEGAT

«És difícil entendre per què encara queden massa papers a Salamanca», va denunciar el conseller Mascarell

niters. És el cas de Teresa Rovira, filla de l'expresident del Parlament de Catalunya a l'exili Antoni Rovira i Virgili, que recorda que les tropes franquistes van arrasar casa seva i es van emportar 57 sacs de llibres i 240 paquets de volums de mides més grans.

La primera novel·la

Rovira va assenyalar que el fet que molts llibres estiguessin dedicats al seu pare pels autors va ajudar a aclarir-ne la propietat, a més de la indexació que ella mateixa havia fet de tots els títols al ser estudiant de biblioteconomia. «Hi ha un llibre en qües-

tió que em fa molta il·lusió recuperar –va recordar emocionada–. És **Maria-Glòria, de Dolors Monserdà, que va ser la primera novel·la que vaig llegir als 12 anys**».

També van rebre caixes amb documents les filles de Francesc Cambó i de Pau Romeva, així com la UGT, ERC, el PSUC i el Foment del Treball de Catalunya, entre altres entitats. Ara com ara, encara queden uns 100.000 documents per tornar a Catalunya, cosa que s'espera que es pugui agilitzar els pròxims mesos. «Es fa difícil entendre per quina raó encara queden massa papers a Salamanca», va declarar Mascarell. ≡

CONCLAVE DE SEVILLA

Cospedal afirma que Pons surt «reforçat» del congrés del PP

EL PERIÓDICO
MADRID

Un dia després de la clausura del congrés que el PP ha celebrat aquest cap de setmana a Sevilla, **Maria Dolores de Cospedal** es va dedicar a defensar amb afany la seva reelecció com a secretària general del partit, l'assumpció de la vicesecretaria de comunicació –que fins ara estava en mans del valencià Esteban González Pons– i que les dues tasques són perfectament compatibles amb la presidència de Castella-la Mancha. Però Cospedal, en una jornada maratoniàna a ràdios i televisions –va intervenir a Onda Cero, la SER, la COPE, TVE, Antena 3, ABC Radio i Intereconomía–, també va voler negar que Pons hagi estat el gran perdedor del congrés. «Tot al contrari –va assegurar–, en surt reforçat».

«**Jo no acaparo res**», manifesta la secretària general dels populars

Segons va explicar la número dos de Mariano Rajoy al partit, el dirigent valencià, que s'encarregarà ara de la vicesecretaria d'estudis i programes, va expressar a la direcció el seu desig de deixar l'àrea de comunicació. A més, Cospedal es va esforçar a recalcar que les noves funcions que assumirà Pons són «molt importants» perquè, va explicar, defineixen l'estratègia i la direcció política del partit.

Respecte a les crítiques que ha rebut per compatibilitzar la secretaria general del PP amb la presidència d'una comunitat autònoma, la dirigent conservadora va voler tancar la polèmica amb una frase: «Jo no acaparo res». I va recordar que quan el socialista Marcelino Iglesias va assumir la secretaria d'organització del PSOE mentre era president d'Aragó ningú el va atacar. ≡